

Republika Hrvatska
Županijski sud u Splitu
Split, Gundulićeva 29a

Poslovni broj: KŽ-141/2024-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Splitu, u vijeću sastavljenom od sudaca ovog suda Marie Majić, kao predsjednice vijeća te Nevena Cambja i Ivone Rupiće, kao članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Ane Papić kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv okrivljenih Vjekoslava Žulja i dr., zbog kaznenog djela iz članka 146. stavka 1. i 3. Kaznenog zakona ("Narodne novine" br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15 – ispravak 101/17, 118/18 - dalje u tekstu: KZ/11), odlučujući o žalbi Općinskog državnog odvjetništva u Osijeku, protiv presude Općinskog suda u Osijeku, poslovnog broja K-97/2022-54, od 14. ožujka 2024., u sjednici vijeća održanoj 14. travnja 2026.,

p r e s u d i o j e

Žalba Općinskog državnog odvjetništva u Osijeku odbija se kao neosnovana te se potvrđuje prvostupajnska presuda.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Općinski sud u Osijeku je, na temelju odredbe članka 544. stavka 1. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ br. 152/08, 76/09, 80/11, 121/11 - pročišćeni tekst, 91/12 – odluka Ustavnog suda, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19 - Rješenje Ustavnog suda RH i 80/22 - dalje u tekstu: ZKP/08), stavio izvan snage kazneni nalog, izdan presudom tog suda od 23. veljače 2022. poslovnog broja K-97/2022-2, protiv okrivljenih Vjekoslava Žulja, Zvonimira Bobetića i Vesne Haramina, zbog kaznenog djela iz članka 146. stavka 1. i 3. KZ/11, u vezi stavka 2. istog članka. Nakon toga, na temelju članka 453. točke 3. ZKP/08, okrivljenici Vjekoslav Žulj, Zvonimir Bobetić i Vesna Haramina oslobođeni su optužbe da bi počinili kazneno djelo nedozvoljene uporabe osobnih podataka, opisano u članku 146. stavku 3., u vezi stavka 1., a kažnjivo po članku 146. stavku 2. KZ/11.

2. Na temelju članka 149. stavka 1. ZKP/08, određeno je da troškovi kaznenog postupka iz čl. 145. stavka 2. točke 1.-5. ZKP/08 te nužni izdaci okrivljenika i nužni izdaci i nagrada branitelja, padaju na teret proračunskih sredstava.

3. Protiv navedene presude žalbu je podnijelo Općinsko državno odvjetništvo u Osijeku, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se ukine pobijana presuda i predmet vrati na ponovno odlučivanje.

4. Odgovori na žalbu nisu podneseni.

5. Prije održavanja sjednice drugostupanjskog vijeća, u suglasju s člankom 474. stavkom 1. ZKP/08, spis je dostavljen Županijskom državnom odvjetništvu u Splitu koje ga je, nakon uvida, vratilo ovom sudu na daljnje nadležno postupanje.

6. Žalba Općinskog državnog odvjetništva u Osijeku je neosnovana.

7. Žalbenu osnovu bitne povrede odredaba kaznenog postupka, državni odvjetnik je u svojoj žalbi pravno označio kao povredu iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP/08, navodeći kako presuda ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, međutim iz sadržaja žalbe proizlazi da se svi žalbeni razlozi ustvari odnose na žalbenu osnovu pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Stoga je, ovaj sud, kao sud drugog stupnja, povodom žalbe državnog odvjetnika, pobijanu presudu ispitao i u onom dijelu u kojem je to dužan napraviti po službenoj dužnosti, u smislu odredbe članka 476. stavka 1. Zakona o kaznenom postupku (»Narodne novine« br. 152/08., 76/09., 80/11., 121/11. – pročišćeni tekst, 91/12. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 126/19. – Rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske, 130/20. – Odluka i Rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske, 80/22., 36/24., 72/25. i 13/26., dalje u tekstu: ZKP/08-26), međutim nije našao da bi bile počinjene povrede zakona koje sadrži ta odredba. Slijedom navedenog državni odvjetnik se neosnovano žali zbog žalbene osnove bitne povrede odredaba kaznenog postupka.

8. Što se tiče žalbene osnove pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, u tom dijelu državni odvjetnik opširno i detaljno analizira pojedina utvrđenja prvostupanjskog suda iznesena u pobijanoj presudi, izražavajući neslaganje s njima te izvedene dokaze tumači na način kako to ide u prilog optužbi, s konačnim zaključkom kako je u ovom postupku bilo u potpunosti dokazano da su okrivljenici počinili kaznena djela kako im je to stavljeno na teret optužnicom. Međutim, svojim žalbenim navodima, državni odvjetnik nije s uspjehom osporio zaključke prvostupanjskog suda, koji je o svim svojim utvrđenjima dao logične i valjano obrazložene razloge, koje u potpunosti prihvaća i ovaj drugostupanjski sud, što državni odvjetnik nije doveo u pitanje.

9. Prvenstveno, kod ovoga treba kazati kako državni odvjetnik na više mjesta u žalbi naglašava kako okrivljenicima nije stavljeno na teret da su postupali zajednički i po prethodnom dogovoru, odnosno u svojstvu supočinitelja, što je potpuno promašeno jer iz činjeničnog opisa kaznenog djela koje se inkriminira okrivljenicima, potpuno jasno proizlazi upravo ono što je ustvrdio prvostupanjski sud, a to je da se terete kako su postupali zajedno i kao supočinitelji. Činjenica je, doduše da se nigdje u tekstu ne

spominje da bi oni postupali po prethodnom dogovoru, ali takvo postupanje potpuno jasno proizlazi iz konteksta događaja kako je opisan u optužnici.

10. Naime, već u samoj preambuli činjeničnog opisa jasno je navedeno kako su optuženici Vjekoslav Žulj, Zvonimir Bobetić i Vesna Hramina postupali "zajedno". Ta riječ potpuno nedvosmisleno svo troje okrivljenika definira kao supočinitelje, a što očito proizlazi i iz daljnjeg teksta činjeničnog opisa kaznenog djela, u kojem se najprije opisuje kako su okrivljeni Vjekoslav Žulj, odnosno Zvonimir Bobetić i Vesna Hramina došli do fotografija i snimki oštećene Maje Žulj, nakon čega se ponovno poimenično navode svo troje okrivljenika, za koje se tvrdi da su otvorili profil na internetskoj stranici s pornografskim sadržajem "X Hamster" te objavili obnažene fotografije i video snimke eksplicitnog sadržaja, koje se odnose na spolni život Maje Žulj, potom ponovno, nakon što su navedena imena svih okrivljenika, se navodi kako su te fotografije i snimke prosljeđivali na Facebook profil "Tomislav Krajačić", a zatim okrivljenike Vjekoslava Žulja i Vesnu Hraminu da bi prosljedili u grupu aplikacije Viber u kojoj se nalaze Ana Jukić te njeni roditelji Ivan i Gordana Krajačić iste fotografije i video snimke, a potom Ani Jukić putem aplikacije Messenger i Facebook profila, preko profila "Uređenje doma", četiri slike gole žene i tri video snimke eksplicitnog sadržaja na kojima se vidi da se radi o oštećenoj Maji Žulj. Dakle, za okrivljenike se ne navodi da bi postupali odvojeno, svaki za sebe te da bi svatko od njih neovisno poduzeo neku od radnji inkriminiranih u činjeničnom opisu kaznenog djela za koje se terete, već se, kako je to naprijed navedeno, potpuno jasno i nedvosmisleno tvrdi da su opisane radnje poduzeli zajedno. Takvo postupanje neupitno podrazumijeva i postojanje dogovora oko udruženog i jedinstvenog postupanja kod svake od radnji opisanih u činjeničnom opisu kaznenog djela. Stoga je potpuno pravilan zaključak prvostupanjskog suda da je okrivljenicima doista takvo postupanje stavljeno na teret te je utemeljeno obrazložio zbog čega smatra da tijekom postupka nije bilo dokazano na potpuno izvjestan i pouzdan način da bi oni postupali zajednički i dogovorno te da su na temelju zajedničke odluke i udruženog postupanja, ostvarili obilježja ovog kaznenog djela.

11. U žalbi državnog odvjetnika, u nedostatku nekih drugih nepobitnih i konkretnih dokaza u pravcu zaključka da su upravo okrivljenici objavili obnažene fotografije i videosnimke eksplicitnog sadržaja oštećene Maje Žulj, analiziraju se pojedina utvrđenja prvostupanjskog suda te iznose određene pretpostavke na temelju kojih državni odvjetnik želi stvoriti dojam kako su upravo okrivljenici ti koji su bili u posjedu spornih fotografija i videosnimki oštećene i da su upravo oni imali motiv te videosnimke upotrijebiti, kako bi nanijeli štetu oštećenoj Maji Žulj, svaki zbog svojih osobnih razloga. Te okolnosti mogu biti određene indicije u pravcu toga da su okrivljenici mogli iskoristiti fotografije i videosnimke oštećene, međutim da bi se okrivljenike u kaznenom postupku moglo proglasiti krivim, te indicije moraju biti potkrijepljene čvrstim i nepobitnim dokazima ili pak tvoriti takav zatvoreni krug, koji jasno i nedvojbeno upućuje na jedini mogući zaključak da bi upravo okrivljenici počinili kazneno djelo za koje su optuženi. Određene usmjeravajuće okolnosti koje se ističu u žalbi državnog odvjetnika nisu dostatne da bi se na njima mogla temeljiti osuđujuća presuda, osobito ne na način kako je to bilo opisano u činjeničnom opisu kaznenog djela iz optužnice, gdje se sve okrivljenike tereti da bi postupali zajedno i da bi zajedno poduzeli radnje počinjenja kaznenog djela za koje su optuženi optužnicom državnog odvjetništva. Prvostupanjski sud je u tom pravcu iznio jasne i uvjerljive argumente, što državni odvjetnik nije uspio osporiti navodima svoje žalbe.

12. Što se tiče dijela žalbe u kojem se navodi kako je okrivljeni Zvonimir Bobetić proslijedio jednu videosnimku okrivljenom Vjekoslavu Žulju i Tomislavu Krajačiću, radi čega drži da ga je, barem zbog toga, trebalo proglasiti krivim, za navesti je kako je, ne samo tom okrivljeniku, već i svim ostalim okrivljenicima, stavljeno na teret postupanje protivno odredbi članka 6. Opće uredbe o zaštiti osobnih podataka - Uredba (EU) 2016/679. Članak 2. predmetne Uredbe određuje da se ista primjenjuje na obradu osobnih podataka koja se u cijelosti obavlja automatizirano te na neautomatiziranu obradu osobnih podataka, koji čine dio sustava pohrane ili su namijenjeni biti dio sustava pohrane. Člankom 4. točkom 2. Uredbe definiran je pojam obrade podataka kao svaki postupak ili skup postupaka koji se obavljaju na osobnim podacima ili na skupovima osobnih podataka, bilo automatiziranim, bilo neautomatiziranim sredstvima kao što su prikupljanje, bilježenje, organizacija, strukturiranje, pohrana i slično, a točkom 6. istog članka je definiran sustav pohrane podataka za kojega se navodi da označava svaki strukturirani skup osobnih podataka, dostupnih prema posebnim kriterijima (bilo da su centralizirani, decentralizirani ili raspršeni na funkcionalnoj ili zemljopisnoj osnovi), iz čega pak proizlazi da korištenje aplikacija telekom operatera bez ikakvog komercijalnog ili poslovnog sadržaja ne potpada pod odredbe navedene Uredbe.

13. Naime, Uredba koja je u činjeničnom opisu kaznenog djela navedena kao blanketni propis koji je postupanjem okrivljenika povrijeđen, štiti pojedince kada njihove podatke obrađuje bilo privatni sektor ili određeni dio javnog sektora, u svrhu pohrane podataka pojedinca. Svrhu Uredbe, koja je definirana člankom 1. iste kao utvrđenje pravila povezanih sa zaštitom pojedinaca u pogledu obrade osobnih podataka i pravila koja uređuju slobodno kretanje osobnih podataka, je potrebno dovesti u vezu sa sustavom pohrane osobnih podataka kako ga definira Uredba koji, kako je to već naprijed navedeno, predstavlja strukturiranu bazu podataka i obradu podataka unutar te iste strukturirane baze podataka, a ne izvan nje. Dakle, suprotno svrsi Uredbe i sustavu pohrane osobnih podataka, osobna komunikacija između dvije fizičke osobe, bez obzira je li takva komunikacija sadrži i osobne podatke pojedinaca, predstavlja zatvorenu komunikaciju između dvije ili više točno određenih osoba pa slijedom navedenog, slanje video poruke putem mobilne aplikacije ne predstavlja dio obrade osobnih podataka koja je regulirana Uredbom, već u smislu točke 18. preambule Uredbe predstavlja osobni podatak osobne ili kućne aktivnosti, koja nije povezana s profesionalnom ili komercijalnom djelatnošću.

13.1. Točka 18. preambule izričito navodi i da se u osobne ili kućne aktivnosti može ubrajati i korespondencija i posjedovanje adresa ili društveno umrežavanje te internetske aktivnosti poduzete u kontekstu takvih aktivnosti, ali i da se Uredba primjenjuje na voditelje obrade ili izvršitelje obrade koji pružaju sredstva za obradu osobnih podataka za takve osobne ili kućne aktivnosti. Predmetno slanje videosnimke oštećene korišteno je isključivo sa svrhom dopisivanja s okrivljenim Vjekoslavom Žuljem odnosno Tomislavom Krajačićem i nije korištena u poslovnu ili komercijalnu svrhu te nije bila upotrijebljena od strane voditelja ili izvršitelja obrade u smislu same Uredbe. U takvoj situaciji nije došlo ni do povrede navedenih odredaba Uredbe jer se radilo o zatvorenoj komunikaciji putem mobilne aplikacije, koja predstavlja privatnu komunikaciju između dvije, odnosno tri osobe pa stoga unutar te i takve komunikacije, korištenje video sadržaja u komunikaciji sa točno određenim osobama ne potpada pod zaštitu osobnih podataka pojedinca koje regulira Uredba.

14. Da je tome tako očigledno svjedoči i činjenica što je i sam zakonodavac primijetio da je područje ovakvog postupanja nedostatno normirano i zaštićeno, radi čega je Zakonom o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona ("Narodne novine" br. 84/21) uveo novo kazneno djelo - zlouporabe snimke spolno eksplicitnog sadržaja iz članka 144.a KZ/11 te bi se postupanje okrivljenika Zvonimira Bobetića doista moglo podvesti pod zakonski opis tog kaznenog djela. Međutim, okrivljeniku se stavlja na teret da je tako postupao u razdoblju od rujna 2019. do kraja studenog 2019., dok je ova izmjena stupila na snagu 31. srpnja 2021. pa se zbog zabrane retroaktivne primjene zakona ne može proglasiti krivim za postupanje koje je u vrijeme kada je bilo počinjeno nije bilo zakonom propisano kao kazneno djelo. U takvoj situaciji neosnovano se državni odvjetnik žali zbog žalbene osnove pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

15. Slijedom navedenog, kako nisu ostvareni žalbeni navodi te kako ni ovaj drugostupanjski sud nije našao da bi bile počinjene povrede zakona na koje pazi po službenoj dužnosti, to je žalbu državnog odvjetnika, sukladno članku 482. ZKP/08-26, valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu.

Split, 14. travnja 2026.

PREDSJEDNICA VIJEĆA

Maria Majić

Broj zapisa: **9-30887-b477f**

Kontrolni broj: **03d12-e72ee-799df**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.